

[Kirkeministeren.]

stemte afsondrede grænser. Når der blev nævnt den almindelige lærerhøjskole, eventuelt også akademiet for de skønne kunster, vil jeg sige, at jeg for mit vedkommende ganske vil stille i bero, hvilke ansøgere til præsteembeder der i fremtiden på grundlag af denne lov kan melde sig. Når specielt akademiet for de skønne kunster er nævnt, kunne jeg have lyst til ganske kort her at sige, at netop alt det, der for øjeblikket sker kulturelt i Danmark, den mærkelige formbrydning og formsprængning, der har fundet sted inden for kunstens forskellige former, som jo af så mange mennesker tages som udtryk for en vis vestlig kulturopløsning, betyder for mig noget helt andet. Den betyder snarere en udfordring for mennesker inden for andre områder til at eftertænke nødvendigheden af at bryde med vanetænkning og vanehandling. Det er for så vidt netop overvejelser af denne art, der har ført til fremsættelse af dette lille lovforslag, og ikke hensynet til det, som faktisk for øjeblikket er en kendsgerning: en svag tendens til mangel på præster her i landet. Jeg vil gerne, som jeg allerede har gjort i min fremsættelsestale, understrege, at det ikke er denne præstemangel, der motiverer dette lovforslag, men netop ønsket om at skabe en atmosfære, hvori der kan åndes endnu mere frit i det folkekirkelige rum.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på præsteuddannelsen i almindelighed, og måske vil netop nedsættelsen af det foreslåede udvalg vække diskussionen herom til live. Jeg kan ikke dy mig for at minde om, at i 1950 indkaldte jeg til forhandling om spørgsmålet pastoraluddannelse. Jeg faldt dengang af taburetten efter den berømmelige retsforbundsdaysorden, hvor vi gled i smørret; jeg sad kun i 40 dage som kirkeminister. Jeg erindrer, at daværende minister Jens Sønderup, som måtte afholde mødet, bagefter sagde til mig: ja, der var 30 mennesker til stede, men der var mindst 32 meninger. Og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen vil vide, at spørgsmålet om pastoraluddannelsen nu er lige så vanskeligt, som det er under stadig diskussion.

Det ærede medlem hr. Bækgaard var inde på det spørgsmål, om det ikke kunne

rumme en vis fare for vor luthersk-evangeliske folkekirke, hvis vi i fremtiden ansatte mennesker, der var uddannet ved ikke-luthersk-evangeliske læreanstalter eller fakulteter enten her eller i udlandet. Det er netop det, som det udvalg, der skal nedsættes, også skal afprøve: om ansøgere til embeder i den luthersk-evangeliske kirke er af luthersk-evangelisk sindelag. Jeg tror alligevel, at der nu om dage er en udtalt forståelse for, at til syvende og sidst beror vel en forkyndelse i den kristne kirke ikke så meget på teologiske spidsfindigheder og raffinementer, kan man næsten sige, som på en genuin evangelisk kristusforkyndelse. Derfor nærer jeg for mit vedkommende ikke nogen ængstelse for, at folk, selv om de er uddannet ved en ikke-luthersk læreanstalt, skal kunne fungere som præster også i vor folkekirke.

Vi kan vel imidlertid tage disse enkelt-heder op i udvalget, og jeg takker endnu en gang for velvillig modtagelse af dette lille lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

H. Larsen (Bjerre): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 4. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) Spørgsmål til ministrene.
- 2) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om beskattningen af medlemmer af investeringsforeninger.

- 3) Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om adgang til præsteembeder i folkekirken.